

N^r 78

MIJN PIJPEN.

Woorden van RADMAN.
uit « Ons Leven » getrokken.

Getoonzet
door AUG. DE BOECK.

vertellend

1. Ik heb er ve — le,
2. Eerst de — ze : zwart — ge —

da — nig veel! Daar is mis — schien op aar — — de Geen
brand en bruin Ge — lijk een lee — ke — broe — — der, Een

mensch die ooit een pij — pen — nest Als dit bij — een — ver —
eer — den, kort, on — zien — de als die Van ee — nen ver — kens —

gaar— de; Ook rōep ik soms : « De maat is voll! En
hoe— der... Maar neen, die blijft hier, want ik heb, Ten

't zou wel juis— te pas — sen Om al dat nut — te
tij— de van het blok — ken, Er me— nig— maal, met

loo— ze goed De ven— sters uit te jas — sen ».
blau— wen rook Ver— troos— ting uit— ge— trok — ken.

3. Die twee — de dan, wier
4. Een schoo — ne daar, zij

hout ver-koolt; Ze heeft ze—ven jaar « pra—tie — ke », Maar gaat nog da—ge —
« cu—lo—teert » Maar slecht voor ha—re ja—ren, Want 'k heb ze, peins ik,

lijks met mij Naar her—berg en « kli—nie — ke »; Zij
nog ge—kocht Al schacht zijn... en al spa—ren. Zij

viel wel hon—derd dui—zend—maal, (Wij vie—len soms te
mag, wan—neer ik vrij—en ga, Mijn lief haar oog be—

za—men)... Ik heb u, ou—de, nog van doen, Gij
ko—ren; Door—rookt ze niet, 't is dat ik dan Ge—

vliegt niet door de ra—men!
 wis ver—geet te smoo—ren.

5. Hier
6. En

an—d're nog, een hee—le reeks... Schier al—len dra—gen
 nog, en nog! Een le—gi—oen! Er was mis—schien op

na—men Van vrien—den die zijn heen—ge—gaan En
 aar—de Geen mensch die ooit een pij—pen—nest Als

nooit meer we—der—kwa—men; Op en—k'le staat een
 dit bij—een—ver—gaar—de; Maar hij die riep: « Het

da — tum die Ik droo — mend soms aan —
is te veel » Die mocht zich wel ver —

schou — we : Her — hin — ne — ring van dol — le vreugd Of
gis — sen : Ik wil voor — waar geen hal — ven steel, Geen

zwar — te bui — zen — rou — we!
hal — ve pij — pe mis — sen!

